

PATRIK ANT CZAK

JAK SE MÁŠ?

21.9. – 21.11. 2023

Vestibul metra, kde pro umění zdánlivě není prostor. Brzké ranní hodiny, stovky rozespálých cestujících, kteří nechtějí být vidět, slyšet a nejrady by se ztratili v anonymním proudu lidí. Rychle proplout prostorem, s nikým nenavazovat oční kontakt, neinteragovat. A tu z ničeho nic otázka do ticha "Jak se máš?". Ano, mám na mysli vás a rád bych od vás slyšel, jak se dneska máte. Frázi, kterou mnohdy v běžném životě používáme spíš jako jakousi konverzační výplň, zde používám zcela záměrně, ale myslím ji naprosto vážně se vši svou hloubkou. Budu vaší knihou pochval a stížností. Pro vaše pocity jsem vytvořil unikátní škálu emotikonů, které by vám měly pomoci vyjádřit, jak se v aktuální chvíli cítíte. Dostanete ode mne samolepku, kterou budete moci přiřadit právě k té emoci, která vás v daný moment nejvíce vystihuje. Po této první fázi, která bude probíhat přibližně týden, vždy zhruba hodinu ráno, bude následovat vernisáž, v rámci které budou představeny výsledky této ankety. Návštěvníci vernisáže tak budou moci zjistit, jak se cestující v daném prostoru a čase cítili.

I tak by se ve zkratce dal popsat umělecký projekt ilustrátora Patrika Antczaka, který uvádí Galerie Postoj jako doprovodný program desátého ročníku festivalu ilustrace - LUSTR.

"Když jsem dostal nabídku vystavovat svá díla v prostorách vestibulu stanice metra na Náměstí Republiky (Galerie Postoj), přemýšlel jsem, co zde odprezentovat. Má vůbec smysl nutit kolemjdoucí, aby se zastavili a zajímali se o má díla? Dumal jsem a nebyl si jist. V tom mi má žena, která je zároveň autorkou konceptu výstavy, řekla, že bych měl jít více za lidmi. Zajímat se, jak se ve veřejném prostoru cítí, aniž bych ho hned zaplnil svou tvorbou, či kolemjdoucím podprahově vnucoval svá díla. Rád bych touto výstavou dal procházejícím možnost být součástí této instalace. A i když sám vím, že ne vždy má člověk ráno náladu na jakoukoliv komunikaci (tím spíš s cizím člověkem), budu rád, když se do této výzvy zapojí co nejvíce kolemjdoucích. Kdo ví, třeba mne příjemně překvapí pozitivní reakce lidí!"

Cílem výstavy je také ukázat, že ne vždy musí být umění zavřeno za zdmi galerií a obklopeno mnohdy až příliš komplikovanými doprovodnými texty, vysvětlujícími princip výstavy, ale že umění může být také součástí každodenního života a pro skutečně širokou veřejnost.

HOW ARE YOU?

September 21st – November 21st, 2023

A subway lobby where there is seemingly no room for art. The early morning hours, hundreds of frantic passengers who don't want to be seen, heard and would rather lose themselves in the anonymous stream of people. Quickly passing through the space, not making eye contact with anyone, not interacting. And then, out of nowhere, a question in the silence, "How are you?". Yes, I mean you, and I'd like to hear from you how you are today.

A phrase that we often use in everyday life more as a kind of conversational filler, I use here quite deliberately, but I mean it with all its depth.

I will be your book of praise and complaint. For your feelings, I have created a unique range of emoticons that should help you express how you are feeling at the current moment.

You will receive a sticker from me that you will be able to match to the emotion that best describes you at that moment.

After this first phase, which will run for about a week, always for about an hour in the morning, there will be an opening ceremony where the results of this survey will be presented. Visitors to the opening will then be able to find out how the passengers felt in that space and time.

This is how one could briefly describe the artistic project of illustrator Patrik Antczak, which is being presented by Galerie Postoj as an accompanying programme of the tenth annual illustration festival - LUSTR.

"When I received an offer to exhibit my works in the lobby of the metro station at Náměstí Republiky (Postoj Gallery), I was thinking about what to present here. Does it make any sense at all to force passers-by to stop and take an interest in my works? I pondered and was not sure.

That's when my wife, who is also the author of the exhibition concept, told me that I should go more to the people. To be interested in how they feel in public space without immediately filling it with my work or subliminally imposing my work on passers-by.

With this exhibition I would like to give passers-by the opportunity to be part of this installation. And even though I know myself that one is not always in the mood for any kind of communication in the morning (especially with a stranger), I will be happy if as many passers-by as possible join in this challenge. Who knows, I might be pleasantly surprised by the positive reactions of people!"

The aim of the exhibition is also to show that art does not always have to be locked behind gallery walls and surrounded by often overly complicated accompanying texts explaining the principle of the exhibition, but that art can also be part of everyday life and for a truly broad public.